

آقای پرز

طنزیم

هومن جعفری

این آقای پرز را یک نفر پیدا کند و از او بپرسد که مدیر دوزاری! رونالدو را بیرون کردی هم خودت بدبخت شدی هم او را بیچاره کردی! مرد حسابی بین در این دو فصل چه بلایی سر خودت آوردی! یک مقدار کمتر دزدی می‌کردی، کمتر می‌خوردی، کمتر به فک و فامیلت می‌دادی بخورند، کمتر به این بازیکنان درپیت تیم حقوق می‌دادی، می‌ریختی در جیب این بابا! الان کار به جایی نمی‌رسید که ناچار شوی هر شب سبزی خوردن اهل بیت زیدان را شبانه ببری در منزل تحویل بدهی و تازه باز هم بازی را به من سبتی ببازی! یک مقدار هم پول بازیکنانت را سروقت بده که کارواران به پاس گل به خودی و شرط‌بندی نیفتد!

قلم‌تان پرتوان

در روز خبرنگار هم تشکری داشته باشیم از آن خبرنگار شجاع ایتالیایی که بعد از حذف یوونتوس صادقانه از ساری پرسید که آیا اخراج می‌شود یا نه! یک تشکری هم داشته باشیم از رسانه‌های ایتالیایی که این مردک ضد فوتبال را روی جلدهای خودشان شستند و آویزان کردند! دمتان گرم! قلمتان پرتوان!

بیرو جان

این همه شوآف کردند که بیرانوند قرار است هنوز نرسیده برود بزند زیرگوش سرمربی و دروازه‌بانان تیم آنتورپ و فیکس شود وفلان وبهمان! هنوز نیامده که از لیست خط خورد! خب می‌خواهید رپرتاژ بروید یک چیزی بنویسید خودتان داخلش نمانید برادران!

بیرو، غایبی که جای خالی‌اش پر نمی‌شود

تردید حوالی‌رادو

مهدی طاهرخانی

۱. این می‌توانست پنجمین جام متوالی سرخ‌ها باشد اگه منصوریان و قنبرزاده مانع پیوستن بیرانوند در نیم‌فصل لیگ پانزدهم به پرسپولیس نمی‌شدند. برانکو همان موقع گفت کلید قهرمانی در گرو داشتن دفاع محکم و گلر بی‌اشتباه است. لیگ بیستم برای پرسپولیس سخت است چون مهم‌ترین مهره ۴ سال اخیرش را دیگر ندارد.

۲. مشکلی بارادو ندارم اتفاقاً عاشق شخصیتش هستم اما متأسفانه گلر روی خط است و خروج موقع سانتر ضعف بزرگ اوست و این ضعف در فوتبال ما که رسماً سانتر است و اوت دستی، می‌تواند خطرناک باشد. بیرو همه خروج هایش بی‌اشتباه بود و خیال همه را راحت می‌کرد اما آیا ضمانتی هست رادو بعد چند اشتباه بزرگ داستان سوشا و باقی گلرهای سابق را تکرار نکند؟

۳. نباید ریسک کرد اما هیچ گلری در حد بیرو نیست. نیازمند و مظاهری قرارداد دارند. می‌ماند گزینه‌هایی درجه ۲ مثل لک و حتی سوشا یا حقیقی. از دوتای آخر به ویژه سوشا خاطرات بد باقی‌مانده اما حالا جفت آنها با تجربه شدند. در هر صورت یحیی به خوش‌شانسی برانکو و کالدرون نیست. از دست دادن بهترین گلر آسیا تبعات سختی دارد.

۴. اگر بیرو نبود، هد ژاوی ته تور می‌رفت و فینال آسیا هم پر! سوپرواکنش‌های پرتعدادی که هر کدام نقش بسزایی در جام‌های پرتعداد این ۴ سال داشتند. بیرو بعد احمد رضا مطمئن‌ترین گلر ۳ دهه اخیر قمرزها بوده. در آخرین دربی، او بود که شوت قایدی را در لحظه آخر بیرون کشید تا گل سوم استقلال ثبت نشود. گل سوم زده‌می‌شد، باخت پرسپولیس قطعی بود.

۵. یحیی شاید قبل لیگ ۲۰ در همین حذفی و آسیا، روزهای سخت بدون بیرو را تجربه کند. به ویژه اگر رقیب کارش سانتر باشد.

عکس از نعیم احمدی / ایران ورزشی

کهنه کار پر مشتری

بی‌انگیزه در شب انتقام

سامان موحدی راد

تقابل سیدمهدی رحمتی و استقلال همیشه پر حاشیه و چالش است اما این بار در هفته بیست و هشتم برابر تیم سابقش در کمال آرامش و توأم با خوش و بش‌های رحمتی و مجیدی و شوخی‌های حین بازی وریا غفوری و روزبه چشمی همراه بود. علاوه بر این‌ها رحمتی حتی آن‌نمایش همیشگی‌اش را هم نداشت و تقابل با یاران سابق باعث نشد تا نمایشی درخشان داشته باشد. او در برابر هر دو گل استقلال تنها یک نظاره‌گر بود و علاوه بر آن هم هیچ‌گاه نتوانست با درخشش یا مهارهای متوالی حریف را ناکام بگذارد. حتی برای گرفتن پنالتی شیخ دیاباته هم ناکام بود و خلاف جهت حرکت کرد. آن هم رحمتی که سال‌هایی از پنالتی‌گیرترین دروازه‌بان‌های لیگ بود. با این حال همه چیز هم آنچنان خوش و خرم تمام نشد. رحمتی بعد از بازی در حساب اینستاگرامی‌اش استوری را به اشتراک گذاشت که خبر از ناراحتی‌اش از برخی بازیکنان استقلال داشت. بازیکنی که احتمالاً می‌شود حدس زد چه کسی بوده و چه نقشی در جدایی او از استقلال داشته. اما حتی این ماجرا هم موجب نشد تا رحمتی انگیزه مناسبی برای نمایش در برابر استقلال داشته باشد.

او که کاپیتان استقلال بود می‌توانست با پیراهن این تیم از فوتبال خداحافظی کند اما شرایط در باشگاه به نحوی پیش رفت که جایی برای ماندن او نبود. اگر چه بازی چند شب پیش در مشهد پر بود از لبخندهای رد و بدل شده بین او و همبازی‌های سابقش اما می‌دانیم که پشت این لبخند ها همچنان زهر آن جدایی دیده می‌شود.

سیدمهدی رحمتی آخرین سال‌های فوتبالش را پشت سر می‌گذارد و عجیب اینکه همچنان گزینه قابل اعتنایی در فوتبال ماست. شاهدش همین که در این سن با گزینه‌های جوان تر لیگ برتری برای کسب بیشترین کلین شیت رقابت می‌کند. به سبک بازی‌اش انتقاداتی وارد است و اشتباهات زیادی هم دارد اما همچنان حضور قدرتمندش در میدان موجب شده تا تیم‌های زیادی به دنبالش باشند و داشتنش را قدر بدانند. او اگر چه در برابر استقلال نمایش خوبی نداشت اما همچنان گزینه پر مشتری لیگ برتر برای ایستادن درون دروازه تیم هاست.

جایی برای احساساتی‌ها نیست

یک آشیانه خالی از عقاب

میعاد نیک

دروازه‌بان‌ها همواره در موفقیت یا عدم موفقیت تیم خود نقش بسزا و غیر قابل انکاری داشته‌اند. مردان متفاوت‌پوش زمین کسانی هستند که می‌توانند تفاوت‌های بزرگی را تنها در صدمی از ثانیه رقم بزنند و هرگز نقش‌شان کمتر روی اهمیت‌تراز مهاجم‌نوک یا هافبک خلاق تیم نیست. شماره یک‌ها همیشه سیبل اصلی و گزاره هدف انتقادها در مواقع سرافکندگی تیم و باخت‌های بدموقع هستند؛ بارها پیش آمده که کل مجموعه تیم خوب بازی نکرده‌اند و کاری از دست هافبک‌ها و مهاجمان تیم برای گلزنی و مدافعان برای دفاع از حریم دروازه بر نیامده اما دروازه‌بان به عنوان مقصر اصلی ماجرای شکست شناخته شده است.

ماجرای ام‌ابرای تیمی مانند استقلال و آشیانه‌ای که همیشه عقاب‌های مطمئن و سریلندی را به خود دیده، اندکی فرق می‌کند. استقلال از دیرباز عادت به این داشته که قفس توری‌اش مطمئن‌تر از هر کجای دیگر زمین باشد و این عادت نیز به تمام هواداران نیز القا شده است. دروازه‌ای که سیدمهدی رحمتی با آن حجم از افتخار، وحید طالب‌لو با آن سیو پنالتی‌های منحصربه‌فرد، هادی طباطبایی با آن رفلکس بی‌نظیر و ناصر حجازی را با آن قداست خاص مشاهده کرده، وجود سیدحسین حسینی را با این شرایط بر نمی‌تابد. پسر جوان شیرازی که از پایه‌های استقلال رشد کرد و با سپری کردن دوران خدمت سربازی در تیم ملوان مجدداً به جمع آبی‌ها ملحق شد، هرگز نتوانسته در نبود سیدمهدی رحمتی طلایه‌دار حراست از خط دروازه آبی‌ها و وارث خوبی برای شماره یک همیشه مقدس استقلال باشد. حسینی جوان که تا پیش از درخشش پیام نیازمند عنوان دارر کورد بیشترین دقایق کلین شیت متوالی با لباس استقلال بود، اکنون و پس از ۲۸ بازی برای استقلال در انتهای‌ترین نقطه مستطیل سبز تنها توانسته ۷ کلین شیت را از خود بر جای بگذارد تا بدترین رکورد تاریخ استقلال از ۱۲ سال گذشته را ثبت کند.

استقلال امسال هر چه در خط هجومی بی‌نظیر و قاتل است، در خط دفاعی و بالاخص روی خط دروازه آمار ضعیفی را از خود برجای گذاشته تا لیاقت این تیم چیزی بهتر از عنوان دومی در جدول نباشد.

هر چه بیشتر از بی‌رقیب بودن حسینی در تمرینات استقلال می‌گذرد، متوجه می‌شویم حضور دو گلر شش‌دانگ و به‌شکل همزمان در یک تیم بسیار بزرگ حتی از نان شب هم واجب‌تر است. از عملکرد فراسینوسی و کاملاً بی‌ثبات سیدحسین می‌توان دریافت که ثبت رکورد کلین شیت در لیگ هفدهم بیشتر از تکیه به توانایی‌های فردی وی، متکی به عملکرد بی‌نقص زوج دفاعی آن روزهای استقلال (منتظری - حسینی) بوده و تابعی از رقابت سنگین با سیدمهدی رحمتی. حسینی جوان پیش از شماره یک شدن در استقلال همواره درگیر کشمکش و رقابت با رحمتی با تجربه بود که این رقابت سنگین پیش از هر چیز به پیشرفت این دو سنگربان و اوج‌گیری استقلال کمک می‌کرد اما مدیران آبی‌با جدایی رحمتی و سپردن حراست از قفس توری استقلال به یک گلر جوان و احساساتی، شانس قهرمانی در لیگ نوزدهم را بر باد دادند.

به رفلکس‌های سیدحسین حسینی در لیگ جاری دقت کنید؛ این سیدحسین همان سیدحسینی است که در لیگ هفدهم و هجدهم با سیدمهدی رحمتی رقابت می‌کرد؟ واضح است که رخوت و حاشیه امنیت بیهوده بر پیکره گلر جوان استقلال استیلا یافته و بازی بدون رقیب برای حسینی تنها کسالت و بی‌عاری را به‌بار آورده است. حسینی جدا از عملکرد ضعیفش در لباس آبی، بارها نشان داده همواره احساساتش بر منطقش چیره‌است و این خصیصه هرگز با ظرفیت‌های حضور در یک تیم بزرگ مطابقت ندارد. سیدحسین حسینی با این شرایط می‌تواند سنگربان یک تیم کم‌هوادر و معمولی در میانه‌های جدول باشد، نه استقلال. تیم‌تهرانی به آشیانه عقاب‌ها معروف است و جوانان احساساتی برای ایستادن در نوک قله نفوس کم می‌آورند.